

ἐλευθέρῳ, ἄλλο δὲ πρὸ βωμολόχῳ. Sunt autem pro-
 prii βωμολόχοι qui in sacrificiis aras frequentant
 (qualis postea Hierocles) & cum adulatione ali-
 quid petunt & mendicant. Hefychius ἱεροσούλους
 vocat, quia insidiantur aris. Moschopulus definit
 qui ficto Iusu vtuntur ad fraudem. Tales etiam
 dicuntur tibi cines & diuini & æruscatores, deni-
 que per tralationem εὐκολοὶ καὶ ἀπρόνοοι ἄνθρωποι,
 καὶ πᾶν ὀτιοῦν ἴσο μύθους ὅτι κέρδει δὲ πείθειν
 καὶ σκώπειν. Recte autem hic φόρῳ addidit, & pu-
 to dictum, vt illud, Pateris libamini & αὐτο, vt in-
 telligas βωμολοχίαν φορτικῶν. Est enim βωμολοχία,
 γένος κολακείας φορτικὸν καὶ γελοιοποιόν. Quamuis
 φόρτος apud hunc nostrum in Pluto sit χλεύη. Sa-
 ne hic & Cratinum & Eupolidem irridet, eo-
 rumque fabulas tanquam φορτικὰς traducit, vt di-
 xit in Vespis, vbi & de Megarensibus σκώμμα
 φορτικὸν dicit. Apud Sudam de Hermogene, πλείω
 ἕτερα διελέχθη ἢ ὧδε βωμολόχα, id est inepta & ri-
 dicula, φορτικὰ καὶ γελοία. Καὶ πύργω οἰκοδομήσας
 Parabasi vt ebantur Comici ad proprias laudes &
 in aliorum conuicia. Pherecrates in κραπαλλῶνας
 de Æschylo iisdem ferè verbis dixit, nempe eum
 tradidisse, atque adeo ædificasse magnam artem.
 Sic verbum πύργωι vsurpauit etiam Antipater
 (optimus me iudice Epigrammatum scriptor,
 & qui in Græca Anthologia palmam facile feret.)
 Ait enim de Æschylo,

Ὁ πρᾶξιόν φωνήμα ἐόφρουσεσαν αἰοδὴν
 Πυργῶνας σισαρή φράτος ἐν εὐεπίη.

Οὗ εἰ ἀγοραῖοι.] Nati in triuuis & prænè forenses
 Horatius dixit. ἀγοραῖοι hic sunt viles & pauperes,
 dicti ab antiquis Latinis Canalicolæ, quòd consi-
 sterent ad canales fori.

Σχόλια. Ἀλλ' Ἡρακλῆος ὄρλω.] ἐν δόξῳ πάλιν
 παρέλαβεν αὐτὸς τὸν Ἡρακλῆα. λέγει γὰρ, ἢ καὶ τοὺς ἄλ-
 λους ποιητὰς μετεῖς τινὰς καὶ φαύλους λοιδόρειν καὶ
 κωμῶδ' ἐν ποροειλόμω. ἀλλ' ὡσπερ Ἡρακλῆς τοὺς μέγα-
 λους ἀδελφούς ἔπειθε, ἔτω καὶ τὸν αἰεῖς ἐμὲγα δύ-
 ναμῆδες παρ' ἡμῖν, κωμῶδ' ἐν εἰλόμω. Ἡρακλῆα γὰρ μι-
 μέμενος, ἐκ εὐτελεῖς ἀνδρας κωμῶδ' ἐν ἐπεχειρήσας. Δια-
 σῆς βυρῶν ὀδμάς.] ὡς ἀνείλετο ποταμὸς ἢ χαράδρας.
 δὲ καὶ τὸν Κλέωνα ταῦτα εἰκὸς γὰρ αὐτὸν ἀπειλεῖν πρὸ
 Αἰεσοφάνει δὲ τὰς ὕβρεις, τὸ βαρβαρῶδες ἢ Κλέω-
 νος δ' ἡλοῖ, δὲ τὸν βαρβαρισμούς. Παφλαῶν γὰρ ἡ
 Ἡρακλῆος ἢ μνημονεύσας, ἐξ ἧς τὸ, βυρῶν ὀδμῶν ἐσηῖα-
 χην, ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Ἡρακλῆς πῶν Αὐγείας κόπρον ἐκκεκαθα-
 κέναι. Οὐ δ' ἐνοῦσα.] Ερατοσθένης ἀγνοῦσας τὰ καὶ πῶν
 Κιώνων, κωμῶδ' ὡς ἀκτίνες ἐλ ἀμποντο.
 Κιώνη ἢ καὶ Σαλαβακχῶ πόρνη Αθλήσι. ἀναδείαν δὲ
 αὐτὴ καὶ τρεαχύτις τῶν τρεσπαν δ' ἐκνευσι δὲ τῶν ὄψεων.
 ὡς ὁ Ὀμηρος, ὅσας ἢ οἱ πνεύλαμπετόωντι ἐκ πῶν. τῆς ἢ
 Κιώνης μὲ μνηται ἐν τοῖς Ἰππεῦσι λέγων. καὶ Κιώνων καὶ
 Σαλαμβακχῶ. ἄλλως. Κιώνη ἐταῖρα ἔστιν. δ' ἡλον ἢ, ὅτι
 καὶ ἀναδ' ἦς καὶ πόρνης ὀφθαλμούς εἶχεν. Ἐκατὸν δὲ
 κύκλω.] ὡς εἰ ἐλεγχῶ ὄψεων. εἰκὸς γὰρ πλήθος κολάκων
 ἔχεν τὸν Κλέωνα, χαράδρα δὲ ἐστὶ διαίρεσις εἴτε διάρως
 πηλοῦ μεσ' ἢ ὄλεθρον ἢ εἶπεν οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. δέον δὲ
 εἶπεν ἐλιχμώντο, ἐλιχώντο εἶπε, δὲ τὸ λιχιον τῶν κω-
 λάκων. ἄλλως. εἰ ὅς γὰρ σύστημα τὸν Κλέωνα ἔχεν μέγα
 δυνάμωρον, τῶν ἴσο τρεαχόνων ἀπὸ ἐθεραπεύοντων. ὃ ἢ
 εἶπεν, ὡς εἰ ἐλεγχῶ δ' ἰσίωντων ἑκατὸν κεφαλῆς αὐτὸν κα-
 θωπλίσει. καὶ τοῦτο πρὸς ἕνα τῶν Ἡρακλῆος ἀνιπί-
 μωρος ἀδελφῶν. πῶν ἑκατοντακέφαλον ὕδραν. ἢ γὰρ Ἰσφῶ-
 να αὐτὸν εἶπεν ὅτι Ἰππεῦσι. τοιαύταις ἢ ἐκείνος κε-
 φαλῆς ὡπλισσο, ἢ δὲ τὸν ποταμὸν αὐτὸν κολάκας. Χαρά-

A δρας.] ἀντὶ τοῦ χερμαδρῆς ποταμοῦ. καὶ τῶν δὲ ἔτος
 παντοῖα μὲν τοῦ βέματος, ἐκ εἶπε ἢ πηλόν, ἀλλ' ὄλε-
 θρον. Φάκης δ' ὄσμω.] Θαλάσσιον ζῶον ἢ φάκη. Ὀμη-
 ρος φακῶν ἀλιεστρεφῶν ὀλοῦσας ὀδμή.

CHRIST. Βυρῶν ὀδμάς δ' ἐνάς.] Et de Her-
 cule contra quàm alij loquantur & se fortissimo
 heroi & ἀλεξικάνω comparat. Nam velut ille
 magnos labores hausit, magnaque pericula obi-
 uit, vt magna & illustria facinora ederet: Sic Ari-
 stophanes Cleonem & Lamachum, nihil eorum
 minis aut potentia deterritus exagiuauit. In Cleo-
 nem verò inuehitur, cùm ait βυρῶν ὀδμάς, quia
 ille βυρῶν δέψης: & sic ad Αὐγίης σιμετα respicit.
 βορβοροθύμης.] Scholiastes videtur agnoscere βαρ-
 βαροθύμης, vt notetur Cleonis barbaries, erat e-
 nim Paphlagon: Sed non ma'è de cæno intelli-
 gemus, vt mentem Cleonis cænosam fuisse cre-
 damus, præsertim cùm postea subiciat χαράδρας.
 καὶ φῶτον.] Sequentes versus etiam habes in Pa-
 rabasi Vesprium. Καρκαρόδοντι.] Quasi Hercules
 Cerbero. Canem autem Cleonem vocat ab im-
 pudentia, & ex oculorum aspectu, vt apud Poë-
 tam κυνώπης, vel κωμῶδ' ὄμματ' ἔχων. Quod autem
 ait μάχομαι, dixit alibi in Vespis ξυστὰς τραλιεὲς ἄ-
 λυστα. Κιώνης.] Cynna & Salabaccho scorta fue-
 runt Athenis. De Cynna supra in Equitibus me-
 minit. Tamen Eratosthenes legebat hinc non κω-
 νης, sed κωμῶδ' ὡς vt Canem semper appellet, alij
 D πυρός. Duplicem autem impudentiam Cleoni
 tribuit & caninam & meretriciam, vt dictum o-
 lim de impudente, non κόρας in oculis, sed πόρνας
 habere. In Scholiis in Vespis mendum est cùm
 ait Eratosthenes pro κωμῶδ' legisse κοινῶς, legen-
 dum illic κωμῶδ'. Ἐκατὸν ἢ κύκλω.] Hydra bellua
 centiceps Hercules fuit labos. Sed detorsit δ' ῥά-
 κωντας ad κόλακας quibus stipatus erat Cleo, quem
 Typhonem in Equitibus vocauit. Quod autem
 legitur ἐλιχώντο in Vespis habes ἐλιχμώντο, vt ῥύ-
 que conuenit, nam & vorant & lambunt. Tamen
 ἐλιχώντο agnoscere videtur Hefychius. Χαρά-
 E δας.] Præcipitium innuit, cùm ait ὄλεθρον quamuis
 pro πηλόν dixerit, nam torrentes secum, vt ait
 Callimachus trahunt πολλὸν συρφετόν. Sed vocem
 inridet sonoram & fractam quæ κατ' ἄλλασματα, id
 est cachinnos imitabatur. Tamen interpres Ve-
 sparum de asperis moribus & inæquali vita intel-
 lexit. Sed ad vocem referendum esse ausim proba-
 re vel ex Pherecrate, qui in ἑπιλήσμοσι vel θαλάσ-
 σῃ, dixit, ἂν δ' ὄλοποιε δ' αἰμοὶ τῶνας, φησι, χαράδρα
 κατελήλυθεν, πρæceps, puto, responsum innuens.
 Φάκης δ' ὄσμω.] Etiam graueolentiam illi expo-
 brat & tetrum odorem, tam fortassis à libidine
 quàm arte βυρῶν δέψης. Tetrum verò odorem esse
 Phocæ siue vituli marini etiam Homerus testatur
 qui dixit φωνῶν ὀλοῦσας ὀδμή. & alibi πιμρῶν
 ὀδμῶν ἴπρας δ' ὀπτηνὴν dixit.

Σχόλια. Λαμίας ὄρχεις.] δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις.
 Δίδυμος δὲ, εἰδ' ὀλοποιεῖ τινὰς ὄρχεις Λαμίας. Φῆλυ
 γὰρ ἐν τεύθειν καὶ Λαμίας ἢ πόλις τῶν Λακωνικῶν, λέγεται
 ἢ Λαμία Βήλου ἐ Λιθύης θυγάτηρ. ταύτης ἐραστῶσαι
 τὸν Δία φασίν, μετὰ γαργῆν ἢ αὐτῶν δ' ὀλοῦσας εἰς Ἰα-
 λίαν, ἀφ' ἧς καὶ πόλις ἐν Ἰαλίᾳ, Λαμία προεγορεύετο.
 ἐνθεν αὐτῆς σπυρίδιον ὁ Ζεὺς, ἐκ ἐλάθε πῶν Ἡραν. ἥτις
 ζηλοτυποῦσα πῶν Λαμίας, τὰ γινόμενα αὐτῆς τέκνα
 ἀνῆρε. ἢ ἢ δ' ὀλοποισκόντων αὐτῆς τῶν παιδῶν βαρυθυ-
 μούσας, τὰ τῶν ἄλλων παιδῶν δὲ φθόρον ἴσπεκίπλωσας
 ἀνῆρε.